

Ngược dòng Thời gian
Chủ đề: 30-T4-Đ
Tác giả: Nguyễn Nhơn

Nước Việt mến yêu

Xuân về trên đất Mỹ Bâng khuâng nhớ Quê nhà

Quê hương tôi bên kia bờ Đại Dương. Đẹp nào nùng, e ấp như cô gái đẹp Việt Nam. Những ngày tù đầy, gian khổ trên đỉnh Hoàng Liên Sơn. Đói và lạnh, đêm trần trọc, thao thức. Mỗi mòn thêm thiếp lúc tàn canh. Bừng mắt dậy: Hoa bang trắng xóa một màu trên sườn đồi bên song sắt nhà giam. Mùa xuân đến mang về sức hồi sinh. Cửa tù mở, xa xa đỉnh Fansipan hùng vĩ: Tuyết phủ một màu trắng xóa. Cửa tù mở, đi vào cõi thiên. Trời đất, núi non, cảnh vật hòa đồng. Lòng thanh thản, không còn gì đói lạnh. Ngọn đồi sỏi đá, trơ trọi. Tay run run đào xới. Từng hóc và từng hóc nhọc nhằn. Hom củ mì bỏ xuống đợi chờ. Ngày tháng dài trôi qua bần bật. Sườn đồi sỏi đá xanh tươi. Những củ mì bụ bẫm. Tù trồng trọt nuôi thân. Những năm dài chay tịnh. Củ mì bằm tên gọi sắn dzui. Dzui cũng như vui cho được đỡ dạ. Những đêm dài thao thức, nhớ về Miền Nam: Nắng ấm chan hòa.

Hè về dưới chân rặng Trường Sơn: Nắng như đổ lửa. Đêm về, tù già không thở được, đứng tựa song sắt khô khè. Tù trẻ trần trổ, mơ màng. Mơ về dòng suối mát quê làng Miền Nam.

Chiều tà trên Bến Ngọc xứ Bắc, nhớ về ánh nắng vàng rơi rụng bên kia dòng sông xứ Thủ, Bình Dương.

Độc Phục Linh bên rặng Trường Sơn cao vời vợi. Tù nhọc nhằn, oằn vai gánh nặng ráng sức trèo. Đốc Mơ, Gia Kiệm, trên đường đi Đà Lạt vừa cao vừa dài. Những ngày vui thơ mộng. Xe vượt qua thênh thang, những nụ cười âu yếm, đôi tình nhân trẻ:

*“Yêu nhau mấy núi cũng trèo,
mấy sông cũng lội,
vạn đèo cũng qua.”*

Những ngày thơ mộng ấy. Đà Lạt trắng mờ, tay cầm tay lặng bước:

“Ta nhẹ dịu nhau như tiếng thở.”

Thương này, thương cho bõ lúc đợi chờ.”

Suối A Mai dưới chân rặng Trường Sơn hùng vĩ. Mùa khô trong vắt, dịu dàng. Mùa mưa lũ, tràn ngập bãi bờ, ào ạt, dững mãnh, ngựa bất kham.

*“Dòng An Giang, sông sâu, nước biếc.
Dòng An Giang nên thơ khiến nhớ...”*

Tuổi học trò bơi lội. Giắt lá sả theo mình, phồng cá nóc đớp, khoét thịt da.

Năm xưa, ra thăm xứ Huế. Dòng sông Hương tình tứ. Cầu hò mái đẩy vắng đưa. Chùa Thiên Mụ cổ kính. Lăng Tự Đức u trầm. Học trò Đờng Khánh áo dài trắng, nón lá bài thơ.

*“Học trò xứ Quảng ra thi.
Thấy cô gái Huế, bước đi không đành!”*

Đền Sài Gòn, ngọn xanh, ngọn đỏ... Những đêm trường thao thức, nhớ người yêu lỗi hẹn, nhịp bước trên phố vắng, buồn hiu.

Kinh Xà No, người không lo đói. Gạo Nàng Mau vừa dẻo vừa thơm. Chiều tà lặng ngắm chiếc cầu ván bắc qua rạch Nàng Mau đẹp như tranh thủy mặc. Rừng U Minh xanh ngắt một màu. U Minh như quỷ mị đầy chết chóc. Chiến trường máu đỏ, tử vong.

Tuổi thanh xuân thích cảnh lạ. Hà Tiên thăm Thạch Động. Mũi Nai ngắm trời mây. Chùa Phù Dung huyền thoại. Bắc Tô Châu pha đèn nhìn cá bay.

Tây Đô, Cần Thơ bên bờ Sông Hậu. Bến Ninh Kiều dập dìu tài tử, giai nhân. Vườn Thầy Cầu xinh xinh. Rạch Tham Tướng với truyện “*Dưới Rặng Trăm Bầu.*”

Trên dòng sông Hậu đón người yêu trong chiều lộng gió.

Ngày Miền Nam hấp hối, đứng trên dốc Châu Thới buổi chiều tà, nhìn về phi trường Biên Hòa mịt mù trong khói lửa. Tinh ly mền yêu thời lập nghiệp, bên kia bờ sông Đờng chìm vào tăm tối. Lòng thê lương!

Lưu ly trên đất Mỹ chạnh nhớ quê nhà Việt Nam.

*Nguyễn Nhơn
February 15, 2015*

Nguồn: Internet eMail by Nguyễn Nhơn chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, March 26, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐIND, QLVNCH*